

VÝCHODISKA ŘEŠENÍ VÝCHOVNÝCH PROBLÉMŮ V DĚTSTVÍ

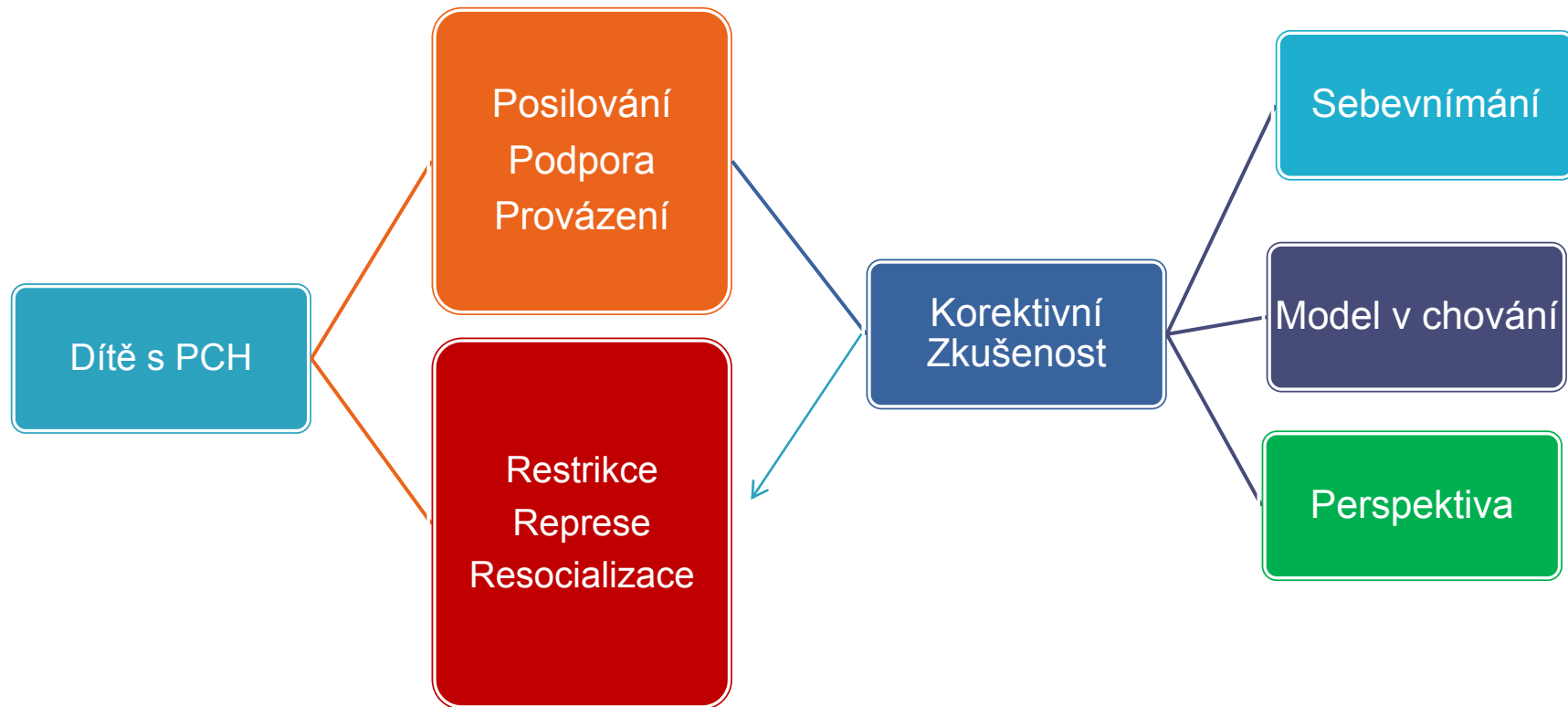
PdF MU_2013, doc. PhDr. Věra Vojtová, Ph.d.

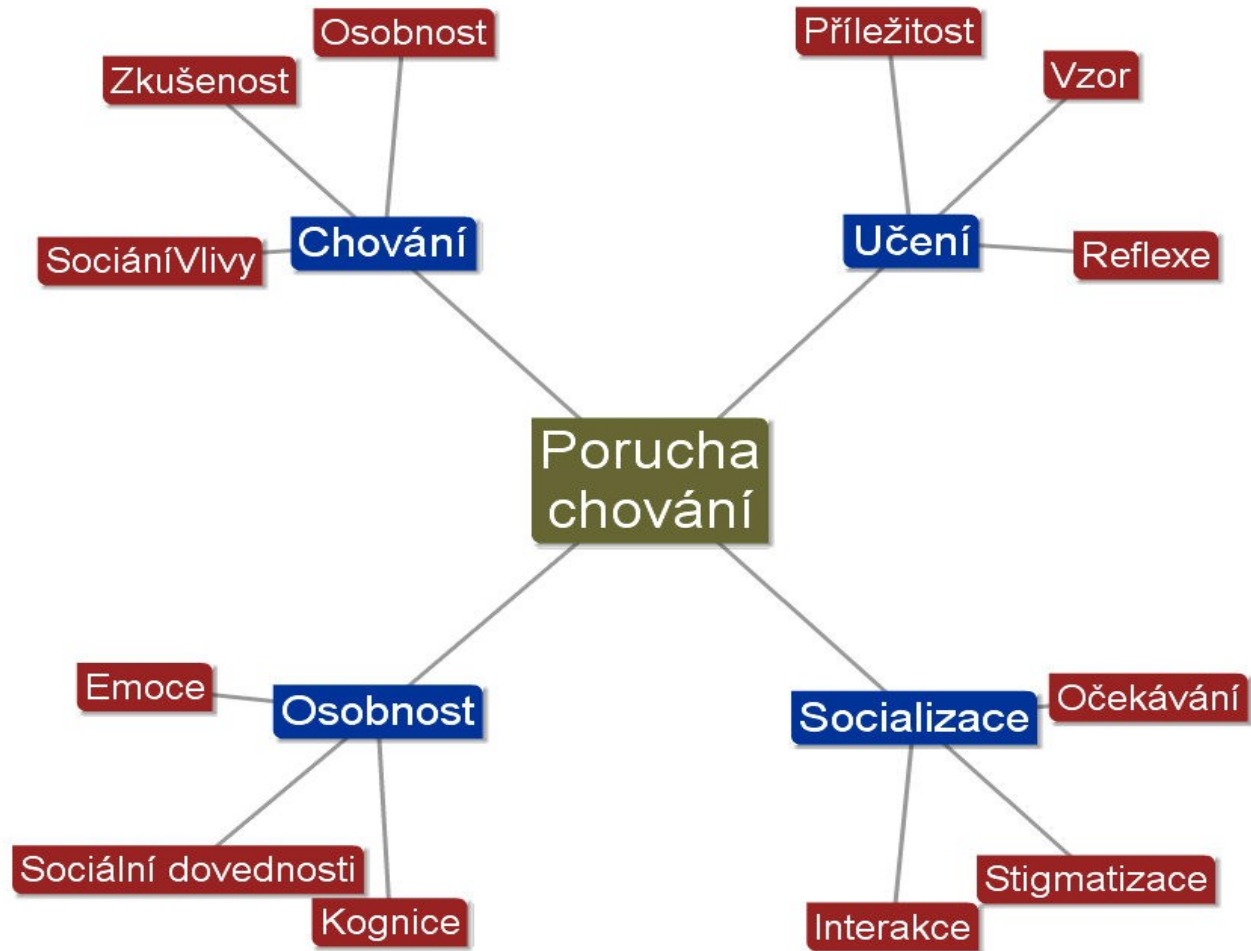
Rizika vývoje poruchy chování z perspektivy WHO, 2001 – kvality života, inkluzivních přístupů

- biologické faktory nepředurčují vývoj chování v jasně a neměnné linii,
- jsou to kvalita sociálního prostředí, sociálních vztahů a individuální postoje, sebedůvěra a kompetence, které určují, zda se rizika v osobnostní rovině jedince rozvinou v **poruchu chování**

Východiska přístupu k intervenci

Inkluzivní přístupy v intervenci

5

Potřeba dítěte x učení

Perspektiva
Kvalita života

Porucha
chování
=bariéra

Intervence
Funkční
kompetence

Potencialita

Dovednost

Kompetence

Odlišnost dítěte

Neinformovanost o
odlišnostech, potřebách

Posilování negativních sociálních vlivů a
individuálních dispozic

6

Vylučování
- střídání škol

Zkušenost
nepřijetí,
odmítnutí

Porucha chování,
Ústavní výchova
Ochranné výchova

2/3 žáků s PCH do
ÚV bez jakékoli
intervence

Dilemata inkluzivního vzdělávání žáků v riziku vývoje poruch chování

13 – 17% výuky zabírá řešení problémů s chováním žáků

3 z 5 škol považují problémy s chováním žáků za překážku pro kvalitivní změny výuky (200 škol/23 států - OECD, 2009)

Největší problém českého školství – problémy s chováním žáků (Walterová, 2009)

Vyloučení ze školy – nejčastější řešení (Kauffman, 2001, 2005, Meijer, 2003)

**Informace o odlišnosti žáka s PCH jako
vzdělávací potřebě**

**Neschopnost
naplnit požadavky,
přizpůsobit se**

**Syndrom bludného kruhu
neúspěchu
Role outsidera**

Odmítání školy, záškoláctví

Potřeba pozitivní interakce

Potřeba sociální akceptace

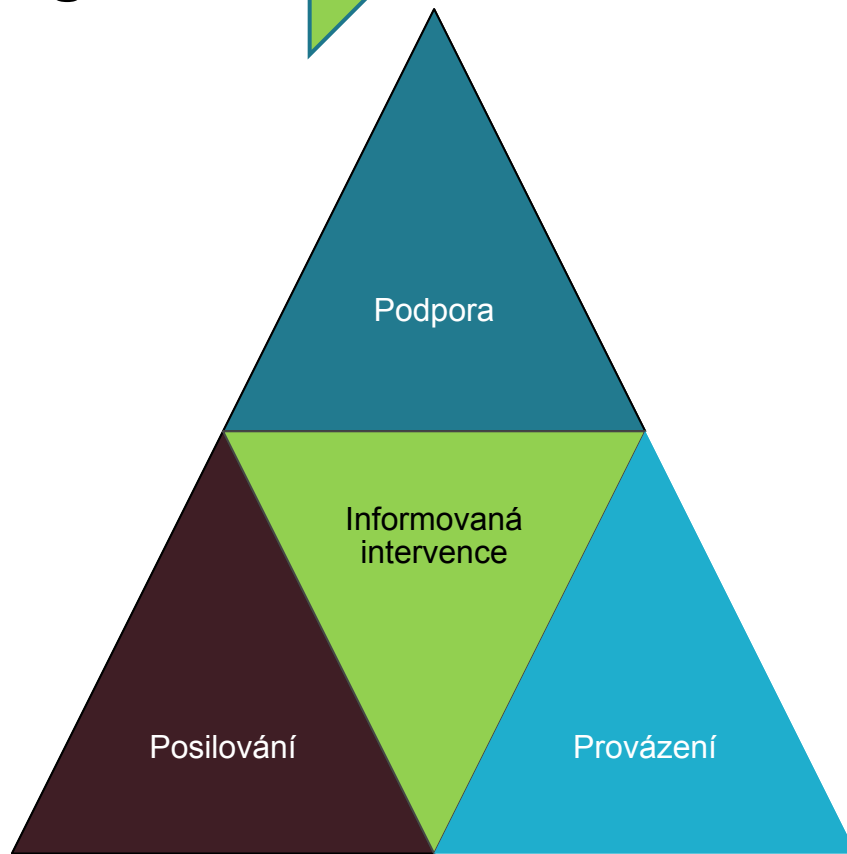
Potřeba včasné intervence

Rizika vývoje poruchy chování z perspektivy bariér v učení a výuce

(Helus, Pelikán, 1984, Kauffman, 2005, Lane, Gresham, 2002, Schütz, 2005, Visser, 2009...)

Vnímání odlišnosti 3P strategie

Triáda ve vývoji chování dětí s poruchami chování

